

Harald Jensen: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale min Tilfredshed med og Anerkendelse af, at denne Lov er kommen frem, ogsaa til Dels min Anerkendelse af den Form, den har, thi da vi vedtog den Lov, som det foreliggende Lovforslag skal afløse, vare vi fra vort partis Side meget bestemte Modstandere af de Prygl, som bleve indsatte. Vi vilde afskaffe dem, vi havde, og ikke have indført nye. Vi tro nemlig ikke paa Pryglens opdragende Virkning. Jeg for min Part tror snarere paa, at Pryglene nedbryde end virke opdragende, og jeg ved fra den Tid, da jeg var ung Menneske, hvor Pryglene hang løsere i Luften, end de gøre nu, at disse Prygl gjorde intet godt, de gjorde mere raa og gjorde det værre, end det var. Derfor ere vi tilfredse med den Forandring, som er sket, og vi ønske ikke, saaledes som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen), at de vare komne ind igen. Det ærede Medlem sagde, at han savnede en Ting her, og det var Pryglene for Bøllerne, men samtidig siger han, at han ikke ved, hvilken Virkning de have haft som afskrækkende Eksempel. Men hvor kan man dog lovgive om noget, som man ikke ved Besked om. Man har stillet et Skræmmebillede op, og i dette Tilfælde har det vist sig, at det væsentligst var et Skræmmebillede, idet Pryglene i Virkeligheden ikke have faaet nogen større Anvendelse i den Tid, der er gaaet, der har ikke været pryglet meget, der er i alt kun 14 Tilfælde i de 5 Aar. Det er jo egentlig saa forsvindende, ikke en Gang 3 Gange om Aaret. Men hvor ved man, hvilken Virkning Straffens Tilstedeværelse har haft, og hvor kan man lovgive om noget, man ikke ved. Det er en ganske ejendommelig Maade at lovgive paa. — Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at der var noget, som Bøllerne ikke holde af, saa er det Prygl. Ja, hvem holder af Prygl? Det er der vist intet Menneske, der gør, heller ikke Bøllerne. Spørgsmaalet er slet ikke, hvad der holdes af eller ikke, det trænger sig ikke frem i Forgrunden, nej, Spørgsmaalet er om Nyttens deraf eller det skadelige deri, og der er jeg saa diametralt modsat det ærede Medlem, at jeg ser, at Prygl ere skadelige, at der ikke er nogen som helst Nytte derved. Der maa vi erindre, at hvor dybt et Menneske end kan synke, og hvor fattig han end kan blive paa mange Omraader, saa er han dog et Menneske, og et Menneske, hvis Legeme ikke skal vanhelliges. Naar man hører det ærede 3die Medlem for 6te

Kreds tale, saa skulde man tro, at han var en saa overordentlig grum Mand, at han ligefrem tørstede efter, at nu skulde der gives Prygl; men jeg er ganske overbevist om efter det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, at hvis det var ham, der skulde uddele Pryglene, saa vilde de vist blive uddelte med en meget blød Haand. Jeg tror, at det ærede Medlem i Virkeligheden ikke føler saa stærkt det, han udtaler, som han siger det.

Der er et Punkt i denne Lov, som jeg ikke er saa tilfreds med, og det er, at Pryglene ere bibeholdte paa Tvangsarbejdsanstalterne. Nu ser jeg vel af Referatet fra Folketinget og har ogsaa hørt det i Dag, at de ikke have været i Anvendelse paa disse Anstalter. Men hvorfor kan man saa ikke fjerne dem? Jeg synes, at det ser stygt ud, at de staa i Loven, og jeg tror heller ikke, at det gør nogen Nytte med en saadan Bestemmelse. Jeg hørte vel, at det 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at han troede ikke, at en saadan Bestemmelse kunde undværes, men det har dog vist sig, at den kunde undværes. Der er virkelig, synes mig, for det store, mægtige, rige Samfund overfor det enkelte Menneske saa mange Straffemidler, saa mange Maader, hvorpaa man dels kan søge med det gode at faa et Menneske til at gøre det, han skal gøre, og dels til at tvinge ham dertil, at det forekommer mig, at Samfundet ikke behøver at prygle løs paa det enkelte Individ. Naar der staa i en Lov, at Samfundet i de og de Tilfælde skal give Prygl, forekommer det mig, at det staaar nærmest som en Skamplet paa det Samfund og den Lov, hvori det staaar. Derfor have mine Partifæller i det andet Ting stillet Forslag om, at denne Bestemmelse skulde udgaa. De have taget dette Forslag tilbage igen grundet paa, at Bestemmelsen ikke har været anvendt, og paa Grund af forskellige Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister. Jeg skal ikke optage Forslaget igen, men jeg vilde være meget gladere ved denne Lov, saafremt Bestemmelsen ikke fandtes i Loven. — Jeg vil ogsaa mene, at det kunde være paa Tiden, at det Arrestreglement, der stammer fra 1846, og som giver en ikke saa lille Plads for Vilkaarlighed, blev ændret, og et ændret Reglement maaske blev optaget i dette Lovforslag. — For øvrigt skal jeg kun udtale Ønskeligheden af, at der snart maa ske en Revision af vor helde borgerlige Straffelov. Den er jo absolut forældet. Det er indrømmet fra alle Sider. Jeg